**2-2410672912-12-2c-23092024-1**
**Dosarul nr. 2c-2093/24**

***H O T Ă R Â R E***
***În numele Legii***

**31 decembrie 2025** **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan***, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă***, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Colass” împotriva SRL ”Ecolemn-Lux” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, și,-

***a c o n s t a t a t:***

**Argumentele participanților la proces:**

La data de 20 septembrie 2024 la Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost înregistrată și repartizată prin intermediul PIGD la data de 23 septembrie 2024 cererea de chemare în judecată depusă de SA „Colass” împotriva SRL ”Ecolemn-Lux” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în fapt, relațiile de colaborare dintre societățile SA „Colass” și SRL „Ecolemn-Lux” s-au concretizat în stabilirea unor raporturi juridice și economice bazate pe încredere reciprocă și cooperare efectivă.

Reclamantul a menționat că, la data de 01 iunie 2014, SA „Colass”, în calitate de locator, și SRL „Ecolemn-Lux”, în calitate de locatar, au încheiat contractul de locațiune nr. 8/2014.

A mai indicat faptul că, potrivit pct. 1 din contractul menționat, locatorul a transmis în posesia și folosința locatarului un spațiu amplasat la etajul 1, cu suprafața totală de 837,3 m.p., precum și edificiul cu denumirea „Moara”, cu destinația de depozit, situate în *****

Reclamantul a menționat că, în conformitate cu pct. 2.1 din contract, pentru bunul imobil închiriat, locatarul urma să achite o chirie lunară în mărime de 10 047 lei, inclusiv TVA, până la data de 10 a lunii curente, în lei moldovenești (MDL), precum și valoarea serviciilor comunale.

Susține că durata contractului în litigiu a fost stabilită până la data de 31.12.2015, cu transmiterea bunului în locațiune la data semnării contractului, în temeiul actului de predare-primire din 01.06.2014.

Ulterior, prin acordurile adiționale nr. 1 din 01.01.2016, nr. 2 din 01.02.2017, nr. 3 din 15.02.2019 și 27.12.2019, nr. 4 din 02.07.2020 și nr. 5 din 02.07.2021, părțile au prelungit termenul contractului și au modificat valoarea chiriei.

Reclamantul a menționat că valoarea chiriei pentru spațiul utilizat era reflectată în facturile fiscale lunare, semnate și ștampilate de ambele părți.

Reclamantul a indicat faptul că, din motive necunoscute părții reclamante și în lipsa unor temeiuri legale, pârâtul nu și-a executat în mod corespunzător și cu bună-credință obligațiile contractuale asumate, încălcând astfel prevederile art. 1251 Cod civil al Republicii

Moldova, care stabilesc că, prin contractul de locațiune, locatorul se obligă să transmită locatarului un bun determinat individual în folosință temporară, iar locatarul se obligă să achite chiria.

Explică faptul că, potrivit actului de verificare reciprocă din 30.06.2024, suma restantă la plata chiriei și a serviciilor comunale datorată de pârât constituie 90 032,14 lei, fapt confirmat și prin facturile fiscale anexate la cererea de chemare în judecată.

Reclamantul a făcut trimitere la art. 774 Cod civil al Republicii Moldova, conform căruia, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea prestației, iar debitorul este ținut să o execute, prestația putând consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 1262 Cod civil al Republicii Moldova, plata chiriei poate fi efectuată integral la expirarea termenului locațiunii, iar dacă aceasta este stabilită pentru anumite perioade, ea trebuie efectuată la expirarea fiecărei perioade.

Reclamantul a relatat că, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, pârâtului i-au fost expediate somații prin care s-a solicitat achitarea restanței la chirie, a serviciilor comunale, precum și restituirea actului de predare-primire semnat, însă aceste solicitări au fost ignorate.

A mai menționat reclamantul că, potrivit pct. 8 din contractul de locațiune, în cazul neachitării la termen și în cuantum integral a chiriei, locatarul (pârâtul) datorează o penalitate în mărime de 0,3% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Reclamantul a indicat faptul că, potrivit calculului anexat la cererea de chemare în judecată, valoarea penalității la momentul depunerii acțiunii constituie 130 670 lei, sumă solicitată a fi încasată din contul pârâtului.

Reclamantul a menționat că, potrivit calculului efectuat, penalitatea se determină după următoarea formulă: 90 032,14 lei (datorie) × 0,3% (penalitatea) × 365 zile întârziere = 10 145 lei.

***Reclamantul solicită :***

1. Încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” în beneficiul reclamantului SA „Colass” a sumei de 90 032,14 lei, cu titlu de datorie.

2. Încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” a sumei de 10 145 lei, cu titlu de penalitate, a taxei de stat în mărime de 3 556 lei și a cheltuielilor judiciare în cuantum de 40 000 lei.

***La data de 11 septembrie 2025 reclamantul a depus cerere de concretizare a cerințelor***, menționând că pârâtul a achitat datoria la data de 28 iunie 2024, fapt ce a generat pierderi pentru reclamant, din care considerent au fost calculate penalități în sumă de 69086,01 lei (f.d.77-78).

***Reclamantul solicită :***

Încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” în beneficiul reclamantului SA „Colass” a următoarelor sume :

- 40 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică,
- 69086,01 lei cu titlu de penalități de întârziere,
- 3556 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat,
- 200 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de timbru (f.d.77-78).

În conformitate cu art. $276^2$ alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie

prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ținând cont de obiectul și valoarea acțiunii, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 octombrie 2024, s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Colass" împotriva SRL „Ecolemn-Lux" cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată (f.d.53-54).

În conformitate cu art. $276^3$ alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinţei scrise privind acţiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispoziţiile art. $276^4$ alin. (2) CPC.

Prin referința depusă la data de 18 februarie 2025, pârâtul SRL „Ecolemn-Lux" a indicat faptul că, la data de 22.01.2025, a luat cunoștință de cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul SA „Colass", prin care se solicită încasarea din contul SRL „Ecolemn-Lux" a sumei de 90 032,14 lei cu titlu de datorie, a penalității în sumă de 10 145 lei, a taxei de stat în mărime de 3 556 lei și a cheltuielilor judiciare în cuantum de 40 000 lei, cerințe cu care pârâtul nu este de acord.

Pârâtul a menționat că raporturile juridice dintre părți au avut la bază contractul de locațiune nr. 8/2014 din 01.06.2014 și acordurile adiționale ulterioare. Totodată, a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău nr. 2c-63/23 din 06.02.2024, a fost admisă parțial acțiunea reclamantului, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Ecolemn-Lux" a datoriei contractuale, a penalității și a taxei de stat.

Pârâtul a relatat că hotărârea judecătorească menționată a fost executată integral prin intermediul executorului judecătoresc, fiind achitate toate sumele stabilite.

De asemenea, pârâtul a indicat că, potrivit evidenței contabile proprii, nu există datorii restante față de SA „Colass" fapt confirmat prin actul de verificare anexat la referință.

Pârâtul a mai menționat că, ulterior primirii cererii de chemare în judecată, a solicitat efectuarea unei verificări contabile comune cu reclamantul, însă această solicitare a fost refuzată.

Totodată, pârâtul a subliniat că din conținutul cererii de chemare în judecată nu rezultă perioada pentru care se pretinde datoria, ceea ce face imposibilă verificarea temeiniciei pretențiilor invocate.

În aceste condiții, pârâtul a concluzionat că pretențiile reclamantului privind încasarea sumei de 90 032,14 lei, a penalității de 10 145 lei, a taxei de stat și a cheltuielilor judiciare

sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, întrucât nu au fost prezentate probe pertinente care să confirme existența datoriei pretinse.

**Aprecierea instanței:**

***Studiind cererea de chemare în judecată, referința, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de SA „Colass" împotriva SRL „Ecolemn-Lux" cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.***

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din actele cauzei, cât și explicațiile scrise date de părți, s-a constatat că, la data de 01 iunie 2014, între SA „Colass", în calitate de locator, și SRL „Ecolemn-Lux", în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 8/2014 (f.d.8-15).

Conform pct. 1 din contract, locatorul a dat în posesia și folosința locatarului un spațiu situat la etajul 1, cu o suprafață totală de 837,3 m.p., precum și construcția denumită „Moara”, destinată utilizării ca depozit, ambele amplasate în *****

În temeiul pct. 2.1 din contract, locatarul avea obligația de a achita o chirie lunară în cuantum de 10 047 lei, inclusiv TVA, până la data de 10 a fiecărei luni, în lei moldovenești (MDL), precum și contravaloarea serviciilor comunale.

Părțile au stabilit că termenul contractului a fost de până la 31.12.2015, bunul fiind transmis locatarului la momentul încheierii contractului, conform actului de predare-primire din 01.06.2014 (f.d.16).

Ulterior, părțile au modificat și prelungit raportul contractual prin acordurile adiționale nr. 1 din 01.01.2016, nr. 2 din 01.02.2017, nr. 3 din 15.02.2019 și 27.12.2019, nr. 4 din 02.07.2020 și nr. 5 din 02.07.2021, inclusiv sub aspectul duratei și cuantumului chiriei (f.d. 17-23).

Invocând faptul că, pârâtul a acumulat datorii la plata chiriei, reclamantul SA „Colass” a depus prezenta acțiune în instanța de judecată solicitând încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” a sumei de 90 032,14 lei, cu titlu de datorie, a sumei de 10 145 lei, cu titlu de penalitate, a taxei de stat în mărime de 3 556 lei și a cheltuielilor judiciare în cuantum de 40000 lei.

Ulterior depunerii referinței, reclamantul și-a concretizat cerințele explicând că pârâtul a achitat datoria de bază, însă cu întârziere, astfel, a solicitat încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” în beneficiul reclamantului SA „Colass” a sumelor de 40 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 69 086,01 lei cu titlu de penalități de întârziere, 3556 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, 200 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de timbru (f.d.77-78).

***Cu privire la cerința reclamantului SA „Colass” privind încasarea din contul pârâtului SRL „Ecolemn-Lux” a sumei de 69086,01 lei, cu titlu de penalitate, instanța de judecată va respinge această pretenție din următoarele considerente.***

Raportul dintre reclamant pe de o parte și pârât, pe de altă parte, este guvernat de normele legale referitoare la executarea obligațiilor.

De asemenea, conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanţa de judecată notează că conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 992 Codul civil stabilește că, (1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

În acord cu prevederile art. 1251 Cod Civil, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Potrivit art. 1252 Cod Civil, contractul de locațiune a unui bun imobil trebuie să fie întocmit în scris.

În corespundere cu art. 1262 alin. (1) Cod Civil, plata chiriei poate fi efectuată integral la expirarea termenului locațiunii. Dacă plata chiriei este stabilită pentru anumite perioade, ea trebuie efectuată la expirarea lor.

Astfel, se constată că între părți a fost instituit raportul juridic obligațional și anume contractul de locațiune nr. 8/2014 din 01 iunie 2014 (f.d.8-15).

Totodată, potrivit clauzelor contractuale și anume pct. 2.3.2 plata pentru chirie va fi efectuată lunar, până la data de 20 a lunii curente.

Conform prevederilor art. 901 alin.(1) lit .a) Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condițiile legii şi, după caz, ale contractului să ceară executarea silită a obligaţiei.

Reieșind din dispozițiile 901 alin.(5) Codul civil, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

În conformitate cu art. 947, alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Din conținutul normei de drept citate rezultă că, părțile contractante au libertatea de a reglementa derularea normală a proiectului contractual, de a anticipa eventualele încălcări ale acestuia şi de a stabili diverse sancțiuni, de regulă clauza penală evaluează suma despăgubirilor, iar despăgubirile sunt, prin natura lor, băneşti.

După cum rezultă din pct. 15.1 al contractului de locațiune nr. 8/2014, în cazul neexecutării obligației de plată a chiriei lunare, locatarul va plăti penalități de întârziere de 0,1 % din valoarea sumei restante a chiriei, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi calendaristică care urmează zilei când suma a devenit exigibilă (f.d.14).

Instanța reține și faptul că, anterior, în ianuarie 2023, reclamantul SA „Colass” a depus acțiune către SRL „Ecolemn-Lux” privind încasarea datoriei și penalității contractuale rezultate din contractul de locațiune.

Cauza civilă enunțată a fost examinată la Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Mardari), unde prin hotărârea nr. 2c-63/23 (2-23003966-12-2c-09012023) din 06 februarie 2024, s-a admis parțial acțiunea părții reclamante, dispunându-se încasarea din contul pârâtului „Ecolemn-Lux” SRL în beneficiul reclamantului SA „Colass” datoria contractuală rezultată din contractul de locațiune nr. 8/2014 din 01.06.2014 în mărime de 119084 lei 03 bani, penalitatea contractuală în mărime de 130397 lei și taxa de stat în mărime de 7484 lei 43 bani (f.d.93, 97).

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi

dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Astfel, anterior, în cadrul altui proces s-a confirmat că pîrîtul nu şi-a onorat obligaţiunile în modul corespunzător, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru (jud. A. Mardari) nr. 2c-63/23 (2-23003966-12-2c-09012023) din 06 februarie 2024, acesta a fost obligat la plata atât a datoriei de bază, cât și a penalității și cheltuielilor de judecată.

După cum rezultă din explicațiile părții pârâte, necontestate de reclamant, SRL „Ecolemn-Lux" a achitat sumele dispuse spre încasare în baza hotărârii judecătorești menționate supra, în cadrul procedurii de executare silită, intentată de executorul judecătoresc Roman Talmaci (f.d.94, 96).

Conform legislației fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate drept temei al pretențiilor sale, iar instanța reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente ce confirmă concluziile referitoare la existența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei (art. 118 alin. (1), 121 Cod de procedură civilă).

În aceste circumstanțe, instanța de judecată reține că reclamantul a mai formulat anterior pretenții izvorâte din același raport juridic, solicitând încasarea atât a datoriei de bază, cât și a penalității contractuale, pretenții care au fost examinate prin hotărârea Judecătoriei Chișinău nr. 2c-63/23 din 06 februarie 2024.

Prin hotărârea menționată, instanța s-a expus asupra existenței și întinderii obligațiilor pârâtului, inclusiv asupra penalității contractuale aferente neexecutării obligației de plată a chiriei.

Or, în prezenta cauză, deși reclamantul solicită din nou încasarea unei penalități, acesta nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente care să demonstreze că penalitatea pretinsă vizează o perioadă distinctă de cea examinată anterior sau că are un temei diferit față de pretențiile deja soluționate prin hotărârea judecătorească irevocabilă.

Mai mult, instanța constată că reclamantul nu a anexat copia cererii de chemare în judecată depuse în anul 2023 și nici nu a prezentat un calcul detaliat și explicit al penalității solicitate în prezenta cauză, din care să rezulte, în mod clar și fără echivoc faptul că, perioada pentru care aceasta este calculată, baza de calcul și modul de determinare a cuantumului pretins este diferit decât cel deja dispus spre încasare de instanța de judecată.

În lipsa acestor elemente esențiale, instanța nu poate verifica dacă penalitatea solicitată reprezintă o creanță nouă, distinctă de cea deja examinată și soluționată, sau dacă, dimpotrivă, se urmărește o dublă valorificare a aceluiași drept, ceea ce este inadmisibil în raport cu principiul securității raporturilor juridice și cu autoritatea de lucru judecat.

A se menționa că, admiterea unei asemenea pretenții, în absența delimitării precise a perioadei de calcul, ar crea premisa acordării unei duble despăgubiri pentru aceeași neexecutare contractuală, ceea ce contravine principiilor fundamentale ale dreptului civil, inclusiv celui al reparării integrale, dar nu excesive, a prejudiciului.

Mai mult, o asemenea conduită a reclamantului ar echivala cu o tentativă de obținere a unui folos patrimonial nejustificat, susceptibilă a fi calificată drept îmbogățire fără justă cauză, în sensul că acesta ar urmări să beneficieze de două ori de aceeași penalitate, fără a exista un temei juridic distinct care să justifice o nouă pretenție.

Instanța apreciază că o atare abordare denotă lipsa bunei-credințe în exercitarea drepturilor procesuale, contrar exigențelor art. 10 din Codul civil, potrivit căruia părțile

trebuie să își exercite drepturile în mod loial și cu respectarea scopului economic și social al acestora.

Instanța reține că, potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă nu pot fi repuse în discuție între aceleași părți, iar instanța este ținută de cele deja constatate și soluționate anterior.

Prin urmare, în lipsa unor probe concludente care să ateste caracterul distinct al penalității solicitate, instanța apreciază că pretenția reclamantului este neîntemeiată.

Având în vedere cele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia că cerința reclamantului privind încasarea penalității urmează a fi respinsă, ca fiind nefondată și nedovedită în modul prevăzut de lege.

***Pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 40 000 lei, instanța de judecată le va respinge, din următoarele considerente.***

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistenţă juridică; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Potrivit art. 96 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. ($1^1$) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul). Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea

avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

În speță, instanța reține că reclamantul nu a obținut câștig de cauză asupra capetelor de cerere formulate, fiind respinse pretențiile acestuia, ceea ce atrage incidența principiului potrivit căruia cheltuielile de judecată sunt suportate de partea care pierde procesul.

Astfel, în condițiile în care reclamantul nu este partea care a avut câștig de cauză, acesta nu poate pretinde compensarea cheltuielilor de asistență juridică din contul pârâtului.

Mai mult, chiar și prin raportare la criteriile dezvoltate în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile de asistență juridică pot fi compensate doar dacă sunt dovedite ca fiind reale, necesare și rezonabile. Or, în lipsa întrunirii condiției esențiale privind câștigul de cauză, analiza acestor criterii devine lipsită de relevanță.

În consecință, instanța de judecată apreciază că pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

***Pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 3556 lei și cheltuielilor de plată taxei de timbru în mărime de 200 lei, instanța de judecată le va respinge, din următoarele considerente.***

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

În speță, instanța reține că pretențiile reclamantului nu au fost admise, acesta neobținând câștig de cauză în prezenta cauză. În consecință, nu sunt întrunite condițiile legale pentru obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant.

Instanța subliniază că taxa de stat și taxa de timbru reprezintă cheltuieli procesuale suportate de partea care introduce acțiunea, însă recuperarea acestora de la partea adversă este condiționată de soluția favorabilă a litigiului. Or, în lipsa unei soluții de admitere, fie și parțială, a acțiunii, aceste sume rămân în sarcina părții care le-a achitat.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea depusă de SA ”Colass” împotriva SRL ”Ecolemn-Lux” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, $276^2$, $276^3$, $276^4$, 362 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul, -

***H O T Ă R Ă Ş T E:***

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Colass” împotriva SRL ”Ecolemn-Lux” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, ca nentemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

***Judecător*** ***Olga Boțan***

***Copia corespunde originalului,***
***Judecător*** ***Olga Boțan***